

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10, 11.30 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom
četvrtkom od 18 do 19 sati

Župna crkva je otvorena cijeli dan za osobnu pobožnost
župljana.

Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih
misa i prije večernje mise preko tjedna u predvorju crkve.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se
javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa
svećenikom za termin.

RADNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA:

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK: 16,00 – 18,00

UTORAK, PETAK: 10,00 – 12,00

SAMOSTANSKA PORTA

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK:

9,00 – 12,00 i 16,00 – 18,00 SATI

UTORAK, PETAK:

9,00 – 12,00 SATI

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XIII Broj 13 (603), 19. veljače 2023.

KRALJICA

7. nedjelja kroz godinu

OPROSTI NAM DUGE NAŠE

Gospodine, oprosti nam duge naše.

Ne u mjeri naših siromašnih praštanja

Ne kako mi običavamo opraštati

*Ne po mjeri naših potkupljivih i
proračunatih opraštanja,*

Nego pak,

Da otkrijemo tvoje „blago milosrđe“,

Da kušamo tvoju „razoružanu nježnost“,

Da naučimo i mi opraštati,

Da oprostimo onima s kojima dijelimo kruh,

Da ne upadnemo u očaj srama,

Da se odreknemo ohole želje da oprostimo,

Da razotkrijemo svoje lažne pravičnosti i ljutine,

Da mognemo oprostiti samima sebi,

Da naše opraštanje postanu odraz tvojega,

Gospodine, oprosti nam duge naše.

*I. čitanje (Lev 19, 1-2.17-18), II. čitanje (1Kor 3, 16-23)
Evangelje po Mateju (Mt 5, 38-48)*

ISUSOV PACIFIZAM

Govoriti o pacifizmu u vrijeme dok još mnogi nose rane od rata ili nose boli za svojim poginulim, ima li smisla? Možda baš u ovo vrijeme i treba imati kuraža i govoriti o pacifizmu i pomirenju. Ne može se živjeti budućnost u mržnji i neprijateljstvu. Svakome je jasno da je stanje mržnje i neprijateljstva nenormalno čovjekovo stanje.

U tome stanju se ne može živjeti. Izlaz se mora tražiti. Jedni su tražili izlaz u izjednačavanju zla i mržnje. To je onaj zakon 'oko za oko, zub za zub'. Taj zakon je starozavjetni zakon s vrlo visokim nivoom pravednosti. Treba priznati da je zakon izjednačavanja osvete na vrlo velikoj visini ljudske kulture. Redovno se osveta događa puno radikalnije i na jednu nepravednu riječ reče se više uvredljivih riječi, za jedno oko skida se glava.

U tom osvećivanju događaju se zločini protiv čovječanstva. To je kad se ne ubija samo vojnike nego sve one koji su u srodstvu s vojnicima. Prekoračivanje tog zakona događa se u svakom etničkom čišćenju. Kad je pitanje odnosa prema zlu onda ne vrijedi poslovice da se klin izbija klinom. Zlo se ne dokida zlom nego se samo povećava. Potrebno je postati svjestan ove istine. Isus uvodi svoje učenike u jedan paradoks - ljubite neprijatelje. Je li to proturječnost u sebi ili metaforični govor?

Iz cijelog Isusovog stava vidi se da se radi o paradoksu ali koji u ljubavi (unutarnoj) postaje moguć. Isus ljude sjedinjuje, ne zakonom i pravilom, nego ljubavlju i dobrotom. Potrebno je u sebi imati ljubav da bi se moglo nadići sukobe i proturječnosti. Tko je postao prebivalište Boga, u kome je 'proradila' ljubav, taj nema neprijatelje, što ne znači da ne primjećuje prisustvo zla u ljudima i svijetu. Razlikuje se grešnika i grijeh, zlo i zločinca. Također je veliko pitanje da li je svaki naš neprijatelj samim time i zločinac?

Znano nam je da smo svi mi i grešnici (počinjemo zlo) i pravednici (ljubimo dobro). Isusov poziv sve ljude poziva da se više otvore prema dobru, da dobro prije zapažaju nego li zlo. Time nam postaje moguće ljubiti i neprijatelja. U njemu ljubimo ono dobro, onu Božju sliku koju ni grijeh nije porušio. Iz ovog stava proizlazi kršćansko neprihvatanje

smrtne osude, kao ni bilo koje drugo ubojstvo. Život ljudski nadilazi kompetenciju drugih ljudi, pa i samog nosioca života.

Da bi čovjek ljubio i 'neprijatelja' nužno je da u sebi nađe tome 'razlog'. Neke vrste daje i Isus razlog - dobrota Božja prema ljudima bez obzira jesu li dobri ili zli. Sunce (izvor života) sije nad svima, kiša (također znak rasta života) pada na sve ljude. Nitko nije zaslužio da ga se voli. Ljubav uvijek ističe iz onoga koji ima taj božanski dar. Možemo reći da je u sve ljude posijano sjeme ljubavi, a ljudi mogu to sjeme prigušiti da ne izraste i ne donese plod.

Da bi se ljubilo 'neprijatelja' potrebno je da se nadiđe ova naša 'naravna 'narav', da ju se proširi prema Bogu. Tako onome u kome živi Bog narav biva pobožanstvenjena, a time i moćna da čini kao što čini Bog. Vuku je naravno da grize, ali zato to nije naravno 'kultiviranom' čovjeku. Tako isto je normalno mrziti neprijatelja na 'nižioj razini naravi', ali je također normalno i opraštanje onome tko je kršten Isusovim duhom. Isus razlikuje da ono što je naravno za pogane nije za kršćane.

Zar tako ne čine i pogani, isto istim... Ljubiti, prihvaćati (na duhovnoj razini) neprijatelja ni u kojem slučaju ne znači prekršiti pravdu i zaboraviti žrtvu. Opraštanje ne znači odbacivanja izravnjanja pravde i popravka štete. Ako se nekome oprašta time ga se ne oslobađa da ispravi štetu, dapače, njemu ljubav omogućuje da ispravi svoje zlo i da otkloni čine koji su stvarali neprijateljstvo. Isusov je cilj da se od neprijatelja stvori prijatelj.

To se može postići jedino kroz ljubav i praštanje. Kao što smo kao ljudi pozvani da se prosvjetljujemo, kultiviramo, tako smo pozvani i da svoju narav oplemenimo, da ju uzdignemo iznad 'životinjske naravi' jer je naša narav prožeta duhom u kojem prebiva Bog. Ljudi su hram Božji, kako reče sv. Pavao. Nekada smo pobožniji prema kamenim hramovima nego li prema živim hramovima, ljudima. Izričita je prijetnja Božja, prema S. Pavlu, tko poruši živi Božji hram Bog će ga porušiti.

Samo je u ovome slučaju ostavljeno da kaznu provede sam Bog, jer od njega je čovjek, drugi nitko. Na koncu recimo i ovo: govor je o duhovnoj ljubavi, a ne o emocionalnoj koja je trenutna i vrlo promjenjiva. Emocije se smire, a duh ili ljubi ili prezire. Božji duh ljubi i u svim ljudima prepoznaje Božju sliku.